

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 20.

Løverdagen den 15de Mai 1858.

2den Aarg.

Indhold.

Hvad der gjøres og hvad der burde gjøres. — Gjødningsmidlerne. — Inden- og udenlandske Efterretninger. — Meteorologiske Jagttagelser.

Hvad der gjøres og hvad der burde gjøres.

Hr. Redaktør!

Et rationelt Jordbrug er det store Maal Statsmyndighederne arbejder til gennem Landbrugsskoler, Høiskolen paa Aas, reisende Agronomer og Bevillinger til Myrdyrkning m. m. Et rationelt Jordbrug er det Tema, som Alle, der har eller tror at have et Kald til gennem Skrift eller Tale at virke paa Almuen, søger at udbringe det mest Mulige af. Og dog synes alle disse Anstrængelser som Draaber i Havet, som Raab i Støven. Man synes endnu at være ligesaa langt fra et rationelt Jordbrug som for mange Herrens Aar siden.

De, Hr. Redaktør, og mange Andre med Dem, der bor i Byerne eller i disses Nærhed, og der har eders Kundskab til Almuen fra de rigere Kornbygger, vil nok hel uwillig spørge mig om jeg da ikke har Dine at se med, siden jeg ikke synes at være bleven var de Fremskridt, vort Jordbrug har gjort i de sidste 10 Aar. Jeg svarer dertil, at jeg virkelig ikke er blind for de Fremskridt, Jordbruget har gjort, men jeg benægter, at disse Fremskridt viser sig hos den egenlige Almue uden som „Draaber i Havet.“ Kom op i Skogbyggerne, kom ind i Fjordbyggerne, til Søkanter, og man skal have vanskeligt for at paa-vise Undtagelser fra min Paastand, at Almuen endnu synes at være ligesaa langt fra et rationelt Jordbrug som for mange Herrens Aar siden. Saalænge Plougen med Ballefjælen af Træ og Harven med Trætinder repræsenterer Agerdykningsredskaberne synes jeg det er for tidligt at tale om Fremskridt.

De vil spørge mig, Hr. Redaktør, om jeg da anser hine Statsmyndighedernes Anstrængelser og Opofrelser og Forfatterens og Talernes Ord for spildte? Ingenlunde. Men jeg anser ikke Udbyttet at svare paa langt nær til Indsatsen. Jeg tror, at dersom endel af de anvendte Midler og Præster var kommet Almueskolen tilgode,

skulde de indirekte have bragt os nærmere Maalet end de gennem direkte Anvendelse have gjort. Jorden er endnu ikke forberedt til at modtage Sæden; deri stikker det. Vore Landbrugsskoler har virket godt, men kun i ringe Grad i det illigtede Diemed. De har virket som høiere Almueskoler, det har de, men det var ikke deres Bestemmelse. Dersom man havde anvendt hvad Landbrugsskolerne har kostet, paa Almueskolerne, skulde vi rigtignok have færre „Agronomer,“ men flere Subjekter stiftede (forberedte) til virkelig at blive det. Høiskolen paa Aas er efter min Formening en anticiperet Indretning; dersom de Penge, den allerede koster og vil koste i 10 Aar, i denne Tid var anvendt paa Almueskolen, skulde kanske Tiden for en saadan Skoles Oprettelse være kommen 1870, rigtignok anlagt i en for vort Land mere passende Skala, end som nu formentlig er Tilfældet. Jeg tror vi kan faa Landbrugsskolebestyrere ligesaa gode og langt billigere end fra Aas, og det Øvrige vi skal faa fra Aas er Folket endnu ikke modent for. Jeg ved meget vel, at disse mine Meninger ikke ere tidsmæssige; thi vor Tid vil fort frem; den vil have Alt udrettet paa eengang, og derfor gaar nok ogsaa saameget i Skudder-Mudder som det gjør, men det faar ikke hjælpe; vil De give Dem Ros i Deres Blad, Hr. Redaktør, kan det ikke skade at En og Anden prøver paa at holde lidt igjen. Det gaar vistnok fort nok endda. Hvad kan det hjælpe at 1/100 Del af Folket farer afsted med et Par Miles Fart i Timen, medens de 99/100 gaar igjen og tuller med sit gamle Stel? Man tror kanske de komme efter, om ikke saa fort, men jeg tror de paa denne Maade slet ikke komme efter, uden forsaavidt at Alt jo ifølge Tingenes Orden skrider fremad, om end umærkeligt for Jagttageren. Det er en gammel Regel, at man skal begynde med Begyndelsen: først Grundvolden, sidst Taget; men nu ser det ud til man vil begynde med Taget; i sin Utaalmodighed efter at vise sig i et ligesaa tidsmæssigt Antærf som de øvrige mere civiliserede Nationer; vil man prøve paa at gjøre Sprang i sin Udviklingsproces, men dette lader sig ikke gjøre ustraffet. Man maa lære at krybe førend man kan gaa. Man maa lære at læse og læse med Forstand før end man kan gaa videre i sin Kundskab; men nu er det netop det som fæller: vor Almue lærer ikke at læse og læse med Forstand, hvad hjælper

den da Landbrugs-skoler og Højskoler og rejsende Agronomer, som den ikke forstaaer, eller Penge- laan som den ikke forstaaer at anvende?

Dog, jeg er her uforvarende kommen ind paa et Felt, som det ikke var min Hensigt i nær- nærende Tilfælde at betragte; men det kan dog ikke staae, at disse Ytringer fremkomme, ikke fordi de udtaler min Mening om disse Sager, men fordi denne deles af Mange.

Jeg sagde, at Indførelsen af et rationelt Jordbrug er og bør være det store Formaal for Alas Bestræbelser, der mener det vel med Jæ- drelandet, men det første Skridt mod dette Maal er et rationelt Kreaturstel, og dette Skridt staaer endnu tilbage at tage; ja, det er en sørgelig Kjendsgjerning, at der er Intet i vort Landbo- væsen, som det er daarligere bevendt med, end netop Kreaturstellet. For stor Besætning, Sult- fodring, Baarbejning og for lang Høstbejning er almindelig over det hele Land; endvidere yderlig- slet Behandling af Afbrætten, tilbøds med Und- tagelse af de Fjeldbygger, hvor Jædriften er Hø- vedernæring; og dog er Stellet ogsaa der lang- fra „rationelt.“ Jeg er temmelig vis paa, at dersom Bonden holdt Regnskab*) over Indtægter og Udgifter ved sit Brug, skulde det vise sig, at han i de allerfjeste Tilfælde har Tab afstedt for Binding af Buskapen. Kunde man tænke sig Mu- ligheden af, at det lod sig gøre, er jeg vis paa, at han kunde købe Melken og Gjødselen Billi- gere, end de produceres paa Gaarden. Alt en Følge af den mest bagvendte Fremgangsmaade, man kan tænke sig. Hvad producerer vel talmin- deligheden Bondens Kø for Aaret? 5—600 Potter mager Mælk; mere kan det vel ikke blive, naar man ved, at 3 Potter ansees for Maximum om Dagen, og at Køen gjerne staaer 16, 20, ja 25 Uger; endvidere leverer den 10—12 smaa Læs daarlige Gjødsel, og endelig naar den slagtes 4 til 5 Bøger almindeligt Kjød, ubetydelig Talg og en tynd Hud. Og for dette skal den fødes; det vil sige holdes Liv i Aaret rundt, hvilket, hvor tarvelig Underholdningen end er, dog maa, gjort i Penge, langt overstige Afkastningen. Og naar nu med alt det en 10—12 Kjøer kunde holde Hus- holdningen med Mælk og Smør og Ost; men det er langt fra Tilfældet, eller rettere sagt, vilde være Tilfældet, dersom disse Artikler brugtes i den Mængde, som er nødvendigt, naar Køholdet skal være forsvarligt godt; men nu ved Enhver, der har havt Anledning til at se ind i Bondens Madstel — jeg taler ikke om de rigere Kornbyg- der, ihvorvel Kreaturstellet ofte er daarlige nok der ogsaa — at Fødevarerne spiller en meget un- derordnet Rolle ved hans Maaltider, og endda maa ofte købe baade Mælk og Smør; thi disse Artikler kan dog ikke ganske undværes. Al Bon-

dens Stræb gaar ud paa at føde, det vil sige holde Liv i saa mange Kjøer og Sauer som mu- ligt Vinteren over; thi siden, mener han, koster de ham Intet; han regner Baarbejningen for Intet, ligervis Høstbejningen; og Sæterhavnen, den har han rigtig til Givnings. Han regner nemlig for Intet at to Mennesker den hele Som- mer fødes og lønnes for at passe ofte ikke mere end 7—8 Kjøer og et Par Sauer. Kunde han beregne det, vilde han se at dette Stel æder sig op selv. En daarlige Sæterhavning er nok al- mindeligere end en god her i Landet, og naar en udsultet Buskap først skal skaffe sig Hold forend den kan yde Noget til Mælkéboden, saa kan man vel begribe, at den bedste Del af Sommeren og den bedste Del af Havnen er forbi, forend der kan blive Tale om at samle for Vinteren.

Og nu er jeg kommen til den egentlige Gjenstand for disse Vinter: nemlig et lidet Vi- drag til at oplyse Bonden om hans egne For- dele, hvad Kreaturstellet angaar. At meddele Bonden Sandheder igennem almindelige Lære- sætninger, nytter ikke. „Det er ikke sæten, hvad der staaer i Bøger,“ svarer han. Skal det lykkes at overbevise ham, maa det sige ved at føre ham Kjendsgjerninger ligesom Dinene, og selv da tror han ofte ikke sine egne Dine. Nu er jeg ganske vis paa, at med en lidet Smule Omtanke kunde Bonden betydeligt forbedre sit Kreaturstel, ialfald saa det saapas som jeg har det; det er vistnok ikke stort at tale om, men det vilde dog være et Fremskridt; thi jeg sultfoder ikke, jeg vaarbejter ikke, og jeg indskrænker mit Høstbejning saa me- get som muligt. Uagtet dette ikke er store Ting, saa tror dog Bonden, at de ikke kan opnaaes uden Penge. Mere end een Gang har Bønder svaret mig, naar jeg har sagt til dem: Gjør som jeg, nedset Besætningen til 8 f. Cr. fra 12 v. f. v. om Baarbejning og Høstbejning, — „det staaer ikke paa for den, der har Penge.“ Vantro har rystet paa Hovedet, naar jeg har forsikret dem om, at jeg ingen Penge har at anvende paa min Gaard, og at hele Hemmeligheden bestaar i at bruge sin sunde Fornuft.

Men jeg vil nu uden videre meddele, hvor- ledes jeg har baaret mig ad for at faa den Nytte af mine Kjøer som jeg har. Det er nu 6 Aar siden jeg tiltraadte min nærværende Eiendom; i andre Egne af Landet vilde den regnes til de smaa; her regnes den blandt de middels store. Det hed da jeg købte den, at den kunde føde 12 Klavebundne, 2 Heste og 20 Sauer; men jeg lagde ikke videre Bræt paa den Opgave; thi af Erfaring vidste jeg, hvad saadanne Opgaver er at lide paa. Ialfald vidste jeg, at Begrebet om, hvad der kan og ikke kan fødes, er meget ube- stemt, især har den norske Bonde hel underlige Begreber herom. Jeg havde engang en Gaard paa Hedemarken; det var notorisk, at min For- mand havde holdt 3 a 4 Heste, 20 Navtkreaturer og 30 Sauer; men jeg kunde ikke bringe det til mere end 2 Heste, 12 Kjøer og 20 Sauer, og endda var dengang mine Jordringer til Føderingen ikke saa strænge som nu. Jeg havde altsaa, som sagt,

*) Jeg har med Glæde seet, at De, Hr. Redaktør, agter at udgive en Beskrivelse i „Gaardsregnskab for den norske Bonde.“ Det er netop, hvad han trænger til. Kan De gjøre dette simpelt og fattigt, vil De gavne overordentligt; men tillad at jeg minder Dem om, at det ikke er synderlig be- vendt med Almuens Strive- og Regnesærdighed.

Erfering om at faadanne Dygaver ikke er at stole paa, og min Tvivl ifaaenhende blev stadfæstet, da jeg havde faaet ind Hø og Korn; thi med 50 Læs Hø a ca. 2 Skpd. og 25 Læs Halm a $1\frac{1}{2}$ Skpd. var det klart, at en saa stor Besætning ikke kunde fødes, ialfald ikke som jeg var vant til det. Jeg satte altsaa blot ind 2 Heste, 8 Kjør og ingen Sauer, endssjønt jeg rigtignok gjorde Regning paa at maatte kjøbe Hø og Halm, hvilket ogsaa ganske rigtigtraf ind, idet jeg kjøbte omtrent 100 Boger Hø og 50 Boger Halm. Til Gaarden hører Søter i $\frac{1}{2}$ Fjerding Afstand. Det første Aar lod jeg et Kvindfolk ligge i Søteren den hele Tid; hun gjætede ogsaa. Min Gaards nære Velggenhed ved Molde ($\frac{1}{2}$ Fjerding) gjør at Affætningen af Melken der er let og kan foregaa i den fordelagtigste Form, nemlig som Gløde og skummet Mælk. Jeg lod derfor Melken hente ned fra Søteren Morgen og Aften frisk. Det første Aar indbragte Melkesalget 60 Spd. Næste Sommer lod jeg Budeigen gaa op til Søteren om Aftenen og sende Jæteren ned med Melken, og saa tog hun den ned med sig om Morgen. Dette Aar indbragte Melkesalget 70 Spd. Jeg var imidlertid ingenlunde tilfreds med dette Udbytte. Havnegangen er tør og skovløs, saa at Kreaturerne sjener i Solstegen, eller, hvad der er ligesaa galt, forblive staaende hele Dagen i Vandene. Saaledes tabte de snart Melken og Holdet med. Jeg besluttede da det tredje Aar at gjøre et Forsøg med Staldfodring af Melkesjøerne; de, der ikke mælkede, leiede jeg Søterhavn til. Mange vare Spaadommene om dette Skridt. Kreaturerne vilde lidtrives inde, hed det, det tørre Foder vilde i Længden ingen Mælk give o. s. v. Jeg nærrede selv Tvivl, men det gik over al Forventning godt. Jeg holdt Kreaturerne inde til 3 Uger efter Slaataanen, da jeg slap dem paa Havnen. Jeg mærkede aldeles ikke til nogen Idrivning eller Formindskelse i Melken. Tvertimod, de lod til at finde sig særdeles vel i Roligheden. Da de kom ud paa Havnen, og de Melken betydeligt; midt paa Dagen lod jeg dem sætte ind og begyndte ogsaa at lade dem mælle 3 Gange daglig, hvilket jeg er bleven ved med den hele Tid siden, da det tydeligt giver mere Mælk. Det Aar indbragte Salget af Melken 170 Spd.; desuden fjærnedes 4 Bismerpund Smør og ystedes 5 Fedoste (eller om man vil norste Smeizeroste) hjer paa 50—60 Potter. Det var opmuntrende. Jeg stille mig nu ved den ene Hest, da Eiendommen er saa ledrivende, at man godt kan hjælpe sig med een, naar man leier en til Baar og Høst. Jeg kunde nu fødre bedre, især da Hesten fik stadigt blodt Hælfelse med Mel paa, hvorved meget Hø besparedes for Kjørene. Desuden var Hoavlingen forøget til 80 Læs siden Engene fkaanedes for Vaarbeitning og lang Høstbetning, og af Halm erholdtes cirka 50 Læs efter at Agerlandet var bleven forøget ved Nybrot. For at yde Kreaturerne nogen Afverking har jeg tilfaaet et Par Maal med Grønfoeder. Udbyttet af Melkesalget har jævnt været i Tiltagende, det

beløb sig til 200 Spd.; desuden fjærnedes 2 Boger Smør og ystedes 5 Dste. Fodringen bestod i Hø og blodt Hælfelse. Dette gives 5 Gange daglig, Hælfelsen om Morgen og Efttermiddagen. Af Hø gives i Regelen til Melkesjøerne 8 m³ altsaa 1 B³ om Dagen; til de øvrige noget mindre. Først laar er jeg kommen saavidt, at jeg har kunnet begynde med kunstige Enge, og dersom de vil slaa til, haaber jeg at se Virkningen paa Melkeudbyttet; thi endnu er naturligvis ikke Fodringen, hvad den burde være. Først naar dette er Tilfældet, kan der blive Tale om at forøge Besætningen. At Mængden af Gjødsel under disse Omstændigheder betydeligt er forøget, falder af sig selv, da jeg nu beholder, hvad før tabtes i Søteren; thi den Gjødsel, som samlede der, var ikke Noget at tale om: 4 a 5 Winterlæs. Nu har jeg Anledning til Gjødselblanding i den for denne gavnligste Tid. Denne Blanding foregaa hos mig om Sommeren ved at stro tør Myr i Renden bag Kjørene et Par Gange daglig. Om Vinteren strør jeg med fkaaren Halm, da jeg ikke har Tag over min Myr og kan holde den tør paa denne Aarstid. 200 gode Winterlæs kraftig Staldgjødning er det almindelige Udbytte af denne Artikel. Hermed gjødsler jeg i Regelen 5 Maal, og har desuden et Par Hundrede Læs Kompostgjødning (Tang, Myr og Kalk) til at hjælpe paa det øvrige Agerland, hvoraf jeg har under Ploug en 25 Maal. Som jeg sagde i Begyndelsen: det er ikke stort at tale om, men jeg tror dog det vilde være godt, om Størsteparten af Smaabrugseierne vilde følge mit Exempel til en Begyndelse, og der gives en Mængde, der er i samme Stilling som jeg: nemlig mangler god Hjemhavn eller kanske endog ingen har, og som har langt til Søters og tilmed daarlig Havnegang, hvor Passingen af 7—8 Kjør og et Snes Sauer øder op den hele Afdræt.

Af hvad jeg har meddelt kan udbrages følgende Slutninger: 1. Det lønner sig ikke, som ofte nok er sagt, at holde flere Kjør end kan holdes godt uden at gribe til Vaarbeitning. 2. Det lønner sig bedre at holde Melkesjøerne inde til de kan slippe paa Havnen, end at lade dem ligge i Søteren et Par Maaneder, især naar man ikke har en større Bustap end 7—8 Kjør og endel Sauer.

Man maa naturligvis ikke gjøre Regning paa saa store Fordele som jeg har opnaaet, uden man befinder sig i lignende Omstændigheder med Hensyn til Affætningen af Produkterne. Men hvorforhelst man er i Landet, er Smør og Ost affællige Varer, og ved en rigtig Behandling af Afdrætten skal man erholde Fordele, der staa i Forhold til Bekostningen.

Løndergaard ved Molde i April 1858.

Anthou Bang.

Gjødningsmidlerne.

(Fortællelse fra No. 19).

Af det nys Anførte fremgaar, at naar en Jordbund indeholder nogle af Plantenæringsmidlerne i en til en stor Produktion tilstrækkelig Kvantitet, men har Mangel paa andre, saa vil en Tilførsel af disse sidste alene være nok til at opnaa en rigelig Høst. At gjøde med Ammoniak (eller Saltpetersyre i Forb.) eller med Ammoniak og Fosforsyre har meget hyppigt ganske samme Virkning, som en fuldstændig (alsidig) Gjødning. Deraf kan naturligvis ingenlunde sluttes, at de kvælstofholdige Næringsmidler og Fosforsyren alene ere tilstrækkelige til at danne Planter, men kun, at i den pågældende Jord være alle øvrige Næringsmidler allerede tilstede i tilstrækkelig Mængde. Guano bestaar næsten kun af fosforsur Kalk og Ammoniak (ammoniakdannende Substanser); ved Gjødning med dette Middell alene har man paa nogle Steder uden anden Tilførsel i en Række af Aar opnaaet god Høst. Deraf er det klart, at Jordbunden af Naturen var meget rig paa alle øvrige Næringsstoffer. Naar den er bleven udtomt for disse, hvilket maa ske tidligt

1000 Dele indeholde af	Kvælstof.	Fosforsyre.	Kalk.	Kalk og Magnesia.	Kiselsyre.
Hvede (Korn og Straa)	10	4½	5½	3½	20
Rug Do.	9	4¼	6½	3¼	18
Byg Do.	11	4¾	7	5¼	20
Havre Do.	10	4½	7	4½	21
Vinterraps Do.	12	8	13	13	2
Grter Do.	21	5¼	11	16	2
Kartofler (med Top)	16	6½	22	11	3
Kunfetroer Do.	18	4	21	7	2
Kløver (i Blomsf)	20	5½	20	20	2
Enggræs	14	6	17	8	20
Tobak	20	5¼	24	50	8

Det indeholdte Natron, Fern, Klor og Svovlsyre er meget ringe og derfor ikke taget med.

Da der paa et givet Areal ikke frembringes samme Vægtmængde (regnet i tør Tilstand) af de forskellige Planter, saa give ovenstaaende Tal ikke umiddelbart Forholdet imellem de ved forskelligeartede Afgrøder fra Jorden tagne Stoffer. Forligere Afgrøden er, desfo mere fratages Jorden, og desto mere maa man i Gjødningen tilbagegive den af de Stoffer, som den ikke paa anden Maade faar erstattet.

Den praktiske Landmand har alt længe pleiet at inddele Kulturplanterne i: de stærkt tærende, de skaanende og de berigende; til de første regnes Handelsplanterne, Raps og Tobak, dernæst Halm-sæden fra Hveden nedad; til de skaanende regnes Bælgsplanterne i Almindelighed; til de berigende regnes fornemmelig Kløver. Vi se ved første Blik, at denne Inddeling ikke stemmer med de i ovenstaaende Tabel meddelte Tal; en vis Vægt af Grter, ja selv af Kløver, har optaget mere Næringsstof, navnlig mere Kvælstof, end samme Vægt Hvede. Planternes saakaldte tærende Evne har naturligvis kun Mening med Hensyn til de af Jordbunden udtagne Næringsmidler; den Plante virker mest tærende, som enten ligefrem

eller sent, saa vil selv den største Tilførsel af Guano ikke mere hjælpe, og da vil, naar Ammoniak og Fosforsyremængden er bleven fremherskende, Gjødning med de øvrige Næringsmidler vise lignende Virkning, som tidligere Guanoen. Det er sandsynligt, at i en kun med Ammoniak og Fosforsyre gjødet Jord vil først Kalket blive opbrugt, dernæst Magnesia o. s. v. (i den tidligere bemærkede Rækkefølge), og at man altsaa af en ved Enebrug af Guano udtomt Jord vil ved Guano og Kalk endnu kunne vinde en Række af Afgrøder, og efterat den atter er udtomt, paany kunne gjøre den frugtbar ved Tilførsning af Magnesia og Kalk (foruden Guanoen og Kalket). Kiselsyren vil sandsynligvis ogsaa snart begynde at mangle, undertiden maafe allerede før de alkaliske Jordarter. —

Hvormeget af de uorganiske Stoffer, der ved Høsten fratages en Jord, kan let erfares ved Hjælp af de tidligere givne Tabeller. Man har beregnet Middelværdierne for de sædvanlige i Agerbruget dyrkede Planter og fundet, at der i 1000 Dele af de tørre Planter indeholdes følgende Kvantiteter af de fremherskende Afbestanddele samt Kvælstof:

fratager eller ellers lader Jorden miste det største Kvantum Næringsmidler. At den tærende Evne, som de forskellige Planter efter den almindelige Erfaring udøve paa Jordbunden, ikke stemmer med de Tal, der angive Kvantiteten af de med de høstede Planter bortførte Substanter, har nærmest sin Grund deri, at hine Tal vel ganske noie i Henseende til Afbestanddelene angive det Tab, Jordbunden ved de forskellige Planter Dyrkning har lidt, men aldeles ikke give noget Holdepunkt i Henseende til Kvælstofmængden. Uagtet Grter og Kløver indeholde mere Kvælstof end samme Vægt Hvede eller Rug, saa berøve de førstnævnte dog langtfra ikke Jorden saameget Kvælstof som de sidste. Og dette er tildeels begrundet deri, at de førstnævnte igjennem Regn, Dug o. s. v. optage Kvælstof fra Atmosfæren, og ligeledes tilføre Jorden dette Stof i større Mængde, hvorhos de tillige ved den tætte Dækning og Beskygning hindre saavel Vandets som Ammoniakens Bortdunstning fra Jordbunden. Halm-sæden virer sig i alle disse Forhold anderledes; om den desforuden uddunster mere udekomponeret Ammoniak, eller af de kvælstofholdige Forbindelser udfiller frit Kvælstof i større Mængde, end Bælgsplanterne, skulle vi lade usagt.

Bed Halmfæd bliver altsaa Jordbunden især fattig paa Kvælstofholdige Næringsmidler. Saa længe Kvælstoffet er saa ringe i Forhold til alle øvrige Næringsmidler i Jorden, beror Planternes udtømmende Gyne naturligvis alene paa Forbrug af Kvælstof. Naar der til at gjøre Jorden frugtbar ikke mangler Andet end Kvælstof, vil Frugtbarheden stige ved Tilførsel af Kvælstofforbindelser, og synke naar Kvælstoffet igjen aftager. Naar Kloveren ikke har berøvet Jorden Kvælstof, eller ialtfald igjen tilført den en ikke ringe Del fra Atmosfæren, saa vil Jordens Frugtbarhed kun lidet eller slet ikke aftage ved Kloverdyrking, eller maasse endog forhoies derved, uagtet Klover fratager Jorden ikke ubetydelige Mængder af de øvrige Næringsstoffer. Men det, der af disse sidste bliver tilbage i Jorden er al ligevel fuldkommen tilstrækkelig i Forhold til Kvælstoffet. Og netop kun saalænge som dette Forhold vedbliver at bestaa, og altsaa de uorganiske Næringsmidler alle ere tilstede i rigelig Mængde, kan Kloveren paa den omtalte Maade ytre en staaende og berigende Virkning. Denne Virkning har altsaa alene Hensyn til Kvælstoffet. Klover fratager Jorden meget Kali og ligesaa megen Fosforsyre som en ligestor Bægt Halmfæd. Den sidstnævnte Syre findes ligeledes kun udbredt i ringere Mængder, og hvor den skulde begynde at mangle, der vil Klover ikke forhoie, men formindste Jordens Frugtbarhed, thi Ammoniak kan ikke erstatte Fosforsyre. Det Samme gælder i Henseende til Kali o. s. v.

Endnu skal bemærkes, at det ikke er rigtigt — hvad der ofte sker — at bedømme, hvormeget en Afgrøde har berøvet Jorden, efter hvorledes den umiddelbart derpaa følgende Markfrugt trives*. Et heller kan man altid slutte at en Plante angriber Jorden i høi Grad, fordi den udfordrer en stærk Gjødning, thi forskellige Planter behøve en ulige stærk (koncentreret) Næringsmiddelopløsning for at kunne danne ligestore Mængder af Plantestoffer.

*) Aarsagen til den gunstige Virkning af de bladrigge Bærter, Klover, Væter, Vifter og navnlig Lupiner, som Forfrugt for Vinterhalmfæd, søger Forfatteren fornemmelig i hne Bærters tætte Skygning og Dækning af Jordbunden. De bladrigge Planter befordre Dugfaldet og hindre Dug- og Regnvandets hurtige Bortdunstning; ved de vandige Nedfalds Forsøgelse beriges ogsaa Jordbunden med mere Ammoniak, og ved den tætte Skygning og Dækning hindres tilfælde Jordens Ammoniak fra at birtdunste; de nævnte Bærter beskytte Jordbunden imod den stærke Varmeudstraaing og Afkjøling om Natten og imod de brændende Solstraaer om Dagen; ved den sevrne Varme og tilbageholdte Fugtighed og Kulsyre fremstændes Forvittringen og Hennemulningen af de i Agerjorden værende mineraliske og organiske Bestanddele, og Jordbunden beriges saaledes med assimilerbare Næringsmidler; herved skjones tillige de tunge Jorder; og endelig kvæles Ukrudtet, naar de nævnte Bærter staa tæt og pypigt. — Halmfæden forholder sig anderledes; den forbruger meget af Jordbundens Ammoniak, og formaar ikke saaledes at tilføre Jordbunden Ammoniak fra Luften ved Beforbring af Dugfaldet, eller at hindre Bortdunstningen af den i Jordbunden værende Ammoniak. De bladrigge Planters Nytte som Forfrugt er der-

idet vi gaa over til de enkelte Gjødningsarter og Gjødningstoffer, vende vi os først til den fuldstændigste og vigtigste i ethvert Landbrug sely frembragte Gjødning, nemlig Staldgjødningen.

1. Staldgjødning.

a) Staldgjødningens Oprindelse og Sammensætning.

For at erholde en tydelig Forestilling om de faste og flydende Dyr-Ekstremeres Natur, hvilke ved Blanding med den opslugende og fordelende Stroelse udgjøre Staldgjødningen, er det nødvendigt at kaste et kort Blik paa de Forandringer, som Fodret lider ved at gaa igennem det dyriske Legeme, saavel som overhovedet paa Stoffskiftets almindeligste Fænomener. —

Efterat være knuste med Tænderne og giennemtrængte med Spyt glide Næringsmidlerne igennem Svælget ned i Mave. Efter der i nogen Tid at have været udfatte for Mavesaftens opløsende og adskillende Virkning, komme de i Tarmkanalen, hvor de strar (i Tolvfingertarmen) blandes med den af Leveren afsendrede Galde og Bugtjertelsspyttet (den pankreatiske Safft). Denne sidste virker meget stærkt paa den af Maben dannede Bælling; den uopløselige Stivelse forvandles til opløseligt Sukker; Fedtstofferne blive, om ikke opløste, saa dog i den Grad fint fordelte, at de holde sig svævende i Bædffen, idet de danne en saakaldt Emulsion (ligesom Melken, der er opfyldt med svømmende Fedtkugler, hvoraf Fløden og senere Smørret kommer). Ved Tarmens vedvarende Bevægelse føres den saaledes forvandlede Madvælling videre ind i Tarmkanalen. Over Tarmens indre Vægge er Sugearternes Net udbredt, af hvilke Madvællingens opløste og flydende Substanter optages (ved Endosmose). Den uopløste Masse bliver derimod ved Enden

for ikke vanskelig at indse; de staaende og berige virkelig Jordbunden i Henseende til Ammoniaten, og at de forbruge en Del af Jordens mineraliske Næringsindhold mærkes ikke paa den paafølgende Frugt, da den uorganiske Næring sædvanlig er i Overflødighed i Forhold til den knappe Ammoniak; tværtimod jo tættere de staa, desto heldigere er deres Virkning. Forfatteren anbefaler især Lupiner (navnlig for lette Jorder), fordi deres Skygning og altsaa gunstige Indflydelse er fuldkomnere end nogen anden Plantes.

At ikke Forfrugten Virkning kan forklares alene af de tilbageblivende hennemulende Stubbe og Rødder, søger Forfatteren i et Afstnit om Sædskiftet at bevise blandt Andet derved, at efter Erfaringen har en afgræsset Klovermark langfra ikke den gunstige Virkning paa den følgende Vinterfod, som en afmelet, uagtet Rødderne i begge Tilfælde forblive og hennemulne i Jorden. Der er dog Forhold ved Frugtfolgen, som den ovenstaaende Fremstilling ikke kan opklare, men som man endnu maa lade henseaa uforklarede. Den Forklaring af Sædskiftets Nødvendighed, der støtter sig paa de forskellige Planter ulige Optagelse af uorganiske Næringsmidler, kan neppe mere antages, da Sædskiftet ikke kan erstatte ved saadanne Næringsmidlers Tilførsel, og Forklaringen ved Hjælp af Antagelsen af organiske Planterekstremer beror paa en ubesigtet Forudsætning. D. S.

af Tarmkanalen udstødt af Legemet i Form af faste *Exkrementer*.

De opløste og af Sugeaarerne optagne *Næringsstoffer* føres ind i det høire Hjertekammer, herfra til Lungerne og fra disse til det venstre Hjertekammer. I Lungerne lider Blodvæsken en betydelig Forandring; den afgiver Kulsyre og modtager derimod *O₂*. Fra det venstre Hjertekammer føres Blodet dernæst igjennem Pulsaa-
rerne, der ende i et Net af meget fine Daar-
rørs gange, ind i alle Legemets Dele; det gjen-
nemtrænger alle *Væv*, samles igjen af Blodaa-
rernes Karssystem og føres igjennem disse ind i
det høire Hjertekammer, illigemed den ny opsu-
gede *Næringsstoff*. Herfra begynder det bestrevne
Kredsløb paany.

Paa sin *Vej* igjennem Legemet har Blodet
saavel afgivet som optaget *Stoffer*. De enkelte
Dele af Legemets *Væv* lide en vedvarende For-
andring og *Opløsning*; Blodet optager de gamle
fraktilte og opløste Dele og affætter nye *Istedet*.
Fra det *Dieblif* *Fødemidlerne* ere indførte i Le-
gemet, lide de en efterhaanden *fremskridende* For-
andring, hvorved de fra *Erin* til *Erin* blive mere
lig de fuldstændig *assimilerede* *Legemsdele*, indtil
de have naaet deres *Kulmination*spunkt som *Dele*
af *Vævene*. Men i denne *Lilstand* forblive de
ikke længe; de begynde igjen at *dekomponeres*,
gjennemløbe en *Kæffe* af *Forandringer* og *sjer-*
nes *tillidst* fra Legemet dels i *draabeflydende*,
dels i *luftformig* *Lilstand*. Vi kalde den sidste
Proces den *tilbagestridende* *Dannelse*. Blodet
optager de i *Tilbage*dannelsen *overgaaede* *Stof-*
fer og leder dem bort, medens det *Istedet* *tillfører*
de nye *Stoffer*, der skulle *assimileres*. —

Under sit *Kredsløb* gennem Legemet *gjen-*
nemstrømmer Blodet *forskjellige* *Organer*, som af-
sondre *særegne* *Bæbster* deraf. Endel af disse
Bæbster have *bestemte* *Funktioner* at *udrette* og
kaldes *Sekretet*; endel *udstødes* af Legemet og
kaldes *Exkreter*. Til de *førstnævnte* høre de
ovenfor *omtalte* *Fordøjningsstoffer*, *Spyttet*, *Ma-*
vesaften, *Galden*, *Bugfjertelspyttet*, *endvidere* *Mel-*
ken, den *mandlige* *Sæd* og *nogle* *flere*. Til de
sidstnævnte hører *fornehmelig* *Urinen*, som stilles
fra Blodet *formedelst* *Nyrerne* og *især* *indeholder*
den *tilbagestridende* *Dannelses* *kvælstofholdige* *Stof-*
fer. Fra *Nyrerne* kommer *Urinen* igjennem *Urin-*
lederen ind i *Blæren* og føres fra denne ud af
Legemet. Til *Exkreterne* hører *endvidere* *Sveden*,
som *sondres* fra Blodet i *særegne* *Hjertler* og
bringes til *Hudens* *Overflade*. *Sveden* er en
sur *Bæbste*, som *foruden* *andre* *Forbindelser* og-
saa *indeholder* *nogle* *uorganiske* *Salte* og *Ammo-*
niak. Som *luftformige* *Exkreter* *udskilles* *Kulsyre*
og *Banddunst* *fortrinsvis* igjennem *Åndedræts-*
redskaberne, men *tillige* *overalt* igjennem *Over-*
huden.

De *udvorne* *Dyr*, som *nyde* et *eensformigt*
tillstrækkelig *Foder*, *iltage* enten *let* *ikke*, eller i
alt *Fald* i *forte* *Lidrum* *saagodtsom* *ikke*, i *Vægt*.
Deraf *følger*, at de fra Legemet *bortfjernede*
ubrugelige *Dele* maa have *fuldkomment* *samme*
Vægt som det *indtagne* *Foder*. Og da *tillige*

Forholdet imellem *Vægterne* af de enkelte *Le-*
gemsdele, af de enkelte *Væv*, *ikke* *forandres*, saa
maa *Summen* af de *udstødte* *Stoffer* *ikke* *blot*
kvantitativt, men ogsaa *kvalitativt*, i *Henseende* til
Grundbestanddelene, *stemme* *overens* med *Føde-*
midlerne. (Fortsættes.)

Indlandet.

Christiania. Hs. kgl. Høi-
hed Kronprinds-
Regenten ankom hertil i Søndags Kl. 1 1/2.

— **Femte** overordentlige Storting
sammentraadte d. 10de d. M. og valgte en Fuldmagts-
Komite (af 9 Medlemmer, nemlig Harbitz, Stabell,
Schweigaard, Ueland, Balfstad, Meldahl, U. A.
Mogfeldt, Baggerud og J. Sæter,) der skulde
gjøre *Indstilling*, saavel angaaende *Gyldigheden* af
de *udeblivende* *Repræsentanters* *Forfald*, som af de
fremmødende *Suppleanters* *Valg*, samt tage under
Overveelse, hvorvidt *indtusne* *Omstændigheder* kunne
have *Indflydelse* paa *nogen* af de *fremmødende* *Re-*
præsentanters *Berettigelse* til at tage *Sæde* paa *nær-*
værende *Storting*. Dagen efter refereredes *Ind-*
stilling fra denne Komite, hvilken *Indstilling* dog
først toges under *Behandling* i Stortinget den 12te.
Komiteen havde *enstemmig* *vedtaget* alle *Fuldmagter*
og *Forfald*; men med *Hensyn* til, hvorvidt *General-*
Postdirektor *Mogfeldt* kunde tage *Sæde* i dette *Stor-*
thing vare *Meningerne* i Komiteen *delte*, saaat 5
(Harbitz, Ueland, Balfstad, Baggerud og Sæter)
stemte mod *Direktorens* *Valgbarhed* til *Stortingss-*
mand og 4 (Schweigaard, Stabell, U. A. Mog-
feldt og Meldahl) for.

Ved Stortingets Møde den 12te d. M. an-
toges *Fuldmagtskomiteens* *Indstillinger* med *Hensyn*
til de af *endel* *Stortingss-* *Repræsentanter* *angivne*
Forfald; derimod *besluttedes* med 60 mod 48 *Stem-*
mer, at *General-* *Postdirektor* *Mogfeldt* skulde tage
Sæde i *Thinget*.

Derefter *valgtes* *Harbitz* til *Præsident*, U. A.
Mogfeldt til *Vicepræsident*, samt *Engø* og *Grave*
resp. til *Sekretar* og *Vicesekretar* i Stortinget.
Efterat *Valg* paa *Lagthingsmedlemmer* havde *fun-*
det *Sted*, *valgtes* *Smith* til *Præsident* og *Meinich*
til *Sekretar* i *Odelstinget*; *Præst* *Bergh* til *Præ-*
sident og *Hesselsberg* til *Sekretar* i *Lagthinget*.

Derpaa *sammentraadte* *Stortinget*, der af
Præsidenten *erklæredes* *lovligt* *konstitueret*, hvilket
meddeltes Hs. kgl. H. ved en *Deputation* af 12
Medlemmer. Om *Eftermiddagen* (Kl. 6) *samledes*
Stortingets *Medlemmer* til et *hemmeligt* *Møde*.

— Hs. kgl. Høi-
hed aabnede *Norges* 5te *over-*
ordentlige *Stortingss* *Forhandlinger* den 14de
d. M. Kl. 1.

— *Regjeringen* skal *villie* *foreslaa* for *Stortinget*
at *optage* et *Laan* paa 3,600,000 *Spd.*, hvoraf til
budgetmæssige *Udgifter* . . . 1,150,000 *Spd.*
til *Hypothekbank-* *Obligationer* . . . 600,000 — og
til *Baabegyndelse* af *Jernbane-*

Utlæg 1,423,364 —

— *Ligeledes* *agter* *Regjeringen* at *foreslaa* for

Storthinget et Lovforslag om Bygningsloven i Christiania.

— Ved Høiesteretsdom af 18de December 1857 blev Rektor Musfau's i Christiansand dømt fra sit Embede; men denne Dom er ved fgl. Resol. af 3die d. M. formildet til at han forundes Afsted i Naade fra sit Embede.

— Ved fgl. Resol. af 24de f. M. er 1) tilstaaet Hedemarkens Amtscommune indtil 75 Spd., som Bidrag til Agronom Nakrann's Uddannelse i Udlandet; 2) er det bestemt, at der af de af Storthinget bevilgede 100,000 Spd. skal udredes 6000 Spd. til Belømlægningen mellem Laurvik og Porsgrund samt 5000 Spd. til Belømlægningen mellem Møglestu Bro og Kolselven i Numdals Fogderi, Buskeruds Amt; 3) er der tilstaaet N. N. Bakken, N. E. Wig, B. D. Garten, P. E. Storfosen og J. N. N. Storfosen af Orlandets Præstegjæld en Belønning af 30 Spd. til lige Deling for den 17de Januar 1856 med egen Livsfare at have reddet 4 Mennesker fra at drukne.

— Ved fgl. Res. af 3die d. M. er det 1) tilstaaet, at Lervigens Hovedfogns Alminding i Stor- og Værdalens Fogderi indtil videre at henhøre under den hidtil bestaaende Bestyrelse; 2) indstilles indtil videre Salget af Gjerdrums, Værdals og Værdals, Alne, Sætningsdalens, Kirkjølens og Jmsedalens, Stordalens, Langmarkens og Nordherredsmarkens Almindinge; 3) at Juddelingen af Rigets Thinglag, Kjøb- og Ladesteder i Noder skal være fuldført inden September Maanedes Udgang d. N.

— Utter er en ny Konflikt opstaaet i Statskirken, nemlig i Anledning af Traffiktes Vielse. Hr. Pastor W. A. Werels, hvem en saadan Vielse af Stiftsprovst Node overdroges, da det var Werels Tur at forrette som Præst i Christiania Menighed, har hos Provsten andraget om at fættages derfor, da han ei fortvølede sig til at udføre den forlangte Forretning, og da Provsten hellerikke onskede at gjøre dette, har Brudgommen, en Smedkersvend Dahl, der agter at ægte en i Straf arbejds-Anstalten henfiddende Fanges traaffiktede Hustru, indgivet Klage til Kirke-Departementet, som, efterat have indhentet Biskoppens Erklæring, anmodede Biskoppen om at paalægge Stiftsprovst Node at sørge for den af Smedkersvend Dahl forlangte Vielses Udførelse, hvorhos Departementet imødelever Biskoppens Forslag angaaende de videre Foranstaltninger, der i Sagens Anledning blive at træffe. Stiftsprovst Node har erklæret, at han vil søge sig entlediget fra sit Embede, hvis det skulde etableres som fast Regel, at han skulde paalægges at udføre enhver Embedsforretning, som hans underordnede Kolleger maatte vægre sig for.

— Christiania Brandkommisjon har indstillet Straaleimestrene Carl Svendsen, Hans Hansen og Peder Caspersen, samt Nummermand Syver Larsen til at erholde hver en Belønning af 5 Spd. for udvist Mod, Udholdenhed og Konduite under Branden den 14de f. M.

— Paa Ringeriget's Niskelværk udbød d. 4de d. M. Jibløst i et derværende omtrent 1400 Læster stort Kuloplag. Ilden varede i 3 Døgn. Kulhøjet blev nedrevet, hvorved Værket reddedes; men

Kuloplaget er fordetmeste ødelagt, da blot nogle hundrede Læster reddedes.

— I Tune har en for attentet Mord paa sin Kone fængslet og til 10 Aars Strafarbejde dømsældt Forbryder om Natten efter Dommens Forlyndelse gaaet ud igjennem Binduet i Arresthusets anden Etage — i Underbenklæder begivet sig til sin Kones Bolig, 1/2 Mil derfra, og efterat være stegen ned igjennem Skorstenspiiben, bibragt hende saa mange Knivstik, at hun døde deraf. Derpaa begav han sig tilbage til Naadsuen i Sarpsborg, hvor han angav sig selv.

Skien. En Udvandrer til Amerika skriver fra Wisconsin den 21de Marts d. N., at Tiderne i Amerika nu ere saa daarlige, at en Mand ei kan faa i det Mindste en Uges Arbejde nu for Tiden, og at man nu ei kan faa mere end 48 ¢ for en Bushel Hvede, medens man i gode Tider kan faa 1 Spd. pr. Bushel. Alle de Udvandrere, som vare med Brevskriveren, vare misfornøiede.

Sarpsborg. Bladet Sarpen meddelede, at det ved Forhør sammesteds er bragt til Sandsynlighed, at Ildbranden i Samnesund ifjor opkom ved Paasættelse, og at der er Grund til at antage, at den ogsaa iaar er paasat af den samme Person (en Stomagerdreng).

— Paa Ballø Saltværk har en fludsvag Kone kvæst sine to Børn og derefter kastet sig selv ned i en Brønd, hvorfra hun vel levende blev bragt op; men døde strax efter.

I Tvedestrand har der nu ogsaa været Ildbrand, idet 6 a 7 Huse ødelagdes ved Jibsvaade fra Kl. 11 Formiddag indtil Kl. 3 Eftermiddag den 10de d. M. Husene vare asjurerede for 3230 Spd.

Nomsdalen. Bladsen Einangen under Gaarden Sæter i Ekedalen blev ogsaa den 12te f. M. ødelagt af Sneffred, hvorved 3 Mennesker og 15 større og mindre Husdyr begroves. Af de 3 Mennesker bleve to opgravne levende; men det 3die, (et Børn) var dødt. Dyrene vare ligeledes døde. Follene gik derfra hen til Gaarden (Sæter); men Morgenen efter var ogsaa den begravet af et Sneffred. Af 13 Mennesker, der bleve levende begravne, fandtes blot 9 ilive; de øvrige vare mere eller mindre beskadigede. Paa en nærliggende Gaard mistede Dybdereren 60 større eller mindre Kvæg.

Støren. Gaarden Rosbjørgen blev den 28de d. M. hjemstøgt af et Jordffred. Af 6 Mennesker (3 Børne og 3 Børn), som besandt sig inde i det Hus, der ødelagdes af Jordffredet, blev blot en 9 Aars gammel Dreng beskadiget, da hans ene Ben brækkedes. Man har dog Haab om hans Liv, da han fik betimelig Lægehjælp.

Udlandet.

Sverige. Hs. t. G. Kronprinds-Regenten har den 5te d. M., paa Grund af sin Afreise til Norge, indsat en tilfjorordnet Regjering bestaaende af 4 Medlemmer med Prinds Oscar til Ordfører.

England. I Overhuset erklærede Lord Chaf-

tesbury og i Underhuset Hr. Cardwell d. 10de, at ville indgive et hadlende Votum imod Ministeriet, fordi dette har badet Lord Cannings Proklamation om at konfiskere Dprovernes Grundeierdomme i Andh og derved svækket hans Ansæelse. Lord Canning er endog afsat fra sin Post som Guvernør over Ostindiens Regjering. Lord Ellenborough er udtraadt af Ministeriet.

Frankrig. Oppositionens Kandidat, Picard, er med 10,323 St. valgt til Deputeret. Regjeringskandidat, Jernstøber Eck, fik derimod blot 8976 St.

— Det franske Blad Patrie tager Danmark i Forsvar mod Forbundsdagen.

Christiania Kornpriser.

In den Landst

Hvede, 3 $\frac{1}{2}$ à 5 $\frac{1}{2}$ Spd. Intet solgt.
Rug, 16 $\frac{1}{2}$ à 16 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.
Byg, 13 $\frac{1}{2}$ à 15 $\frac{1}{2}$.

Udenlandst

Rug østersøst 16 $\frac{1}{2}$ à 17 $\frac{1}{2}$.
Rug dansk 16 $\frac{1}{2}$.
Byg 2radt 15 $\frac{1}{2}$ à 16 $\frac{1}{2}$.
Erter 4 à 5 $\frac{1}{2}$ Spd.
Hvede 4 $\frac{1}{2}$ à 5 $\frac{1}{2}$ Spd.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Kjøbnd. 5 $\frac{1}{2}$ Spd. pr. Td.
Sild, stor Mid. 5 Spd. pr. Td.
Sild, smaa do. 4 Spd. 2 $\frac{1}{2}$ à 4 Spd. 3 $\frac{1}{2}$ pr. Td.
Sild, stor Christ. 18 à 19 $\frac{1}{2}$ pr. Td.
Sild, smaa do. 3 Spd. à 16 $\frac{1}{2}$.
Storset 6 $\frac{1}{2}$ 12 à 6 $\frac{1}{2}$. 18 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Middelsæt 1 Spd. pr. Bog.
Smaaet 4 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Rødfisker 7 $\frac{1}{2}$.

Udgiverens Adresse:

J. Schrøder, Boff i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Dagtagelser

paa Christiania Observatorium.

1858. April.	Barometerstand i franske Lin. ved 0°.			Temperatur i Skyggen. R.			Veirbemærkning.
	kl. 7 F.	kl. 2 E.	kl. 10 E.	kl. 7 F.	kl. 2 E.	kl. 10 E.	
1	328 ^{'''} 4	326 ^{'''} 6	326 ^{'''} 7	+ 0°2	+ 2°3	— 0°6	Lidt Sne. Frisk N.
2	28 4	29 3	30 8	— 0 9	+ 5 4	— 2 6	Temn. klart. Svag SO—NNO.
3	31 8	32 6	32 9	— 2 3	+ 4 2	— 0 9	Blandet. Svag NO—SSW.
4	32 8	32 6	34 4	— 0 5	+ 4 5	+ 1 1	Klart om Eft. NO—Stark NNW.
5	36 0	36 3	31 8	— 0 0	+ 2 8	— 0 3	Klart. Stark NNW.
6	37 4	37 1	37 8	+ 0 1	+ 3 6	— 1 1	Klart Form. Stark NNW.
7	38 2	37 8	38 0	— 1 2	+ 0 7	— 2 1	Temn. klart. Frisk NNW.
8	38 1	37 0	37 2	— 2 4	+ 4 7	— 0 0	Klart. Frisk N.
9	36 8	35 6	35 7	— 0 3	+ 6 5	+ 0 2	Klart. Svag S—NW.
10	34 9	32 5	30 3	— 0 4	+ 6 7	+ 4 4	Blandet. WSW.
11	30 3	29 5	29 1	— 0 4	+ 0 5	— 3 0	Blandet. Temn. stark NW.
12	27 5	27 8	28 3	+ 1 0	+ 3 9	+ 0 1	Temn. skyet. Frisk W.
13	30 1	32 4	35 1	+ 1 0	+ 5 5	+ 1 8	Blandet. Frisk N.
14	37 9	38 5	39 5	+ 0 9	+ 5 8	— 0 6	Klart. Frisk NNO—S.
15	40 2	39 5	38 8	+ 0 2	+ 7 7	+ 3 9	Lidt skyet Eft. Frisk SSO.
16	37 0	35 0	35 1	+ 3 8	+ 4 9	+ 3 1	Skyet. Lidt Regn. Svag SO.
17	36 4	35 7	36 6	+ 0 9	+ 9 6	+ 2 9	Temn. klart. Svag NNO—SSO.
18	36 6	36 2	36 2	2 7	8 6	4 9	Lyst. Svag NNO—SSO.
19	36 5	36 3	36 8	4 5	13 8	7 1	Klart. Svag NNO—WNW.
20	36 7	35 5	35 6	5 1	10 8	5 4	Blandet. S.
21	35 1	35 3	37 5	5 0	11 1	3 3	do. Frisk W Eft.
22	40 7	40 5	40 6	2 6	8 0	2 9	Klart Form. NW—SSO.
23	39 0	37 2	36 5	3 6	11 9	6 8	Lidt Regn Form. Svag SO—NW.
24	37 1	37 1	37 8	6 2	11 9	4 9	Klart. Frisk NNW—OSO.
25	38 0	37 3	36 5	5 3	10 5	5 7	do. Svag NNO—SSO.
26	34 4	32 5	33 9	4 2	12 8	5 8	Temn. klart Eft. Svag N frisk NNW.
27	34 7	33 4	33 7	4 2	11 5	3 8	Blandet. Svag W—S.
28	34 2	33 3	32 5	5 0	11 2	5 3	do. do. NNO frisk SSO.
29	31 8	30 7	29 9	5 0	12 2	5 9	Klart. Lyst Aften. Sv. NNO—S.
30	29 7	30 2	29 3	5 5	7 2	5 9	Regn Form. Sv. NO—SO Aft. st. O.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabricius.